

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 4058/86

af 22. december 1986

om samordnede foranstaltninger til sikring af fri adgang til fragter i oceanfarter

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 84, stk. 2,

under henvisning til udkast til forordning fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Stadig flere lande beskytter deres handelsflåder ensidigt gennem lovgivning eller administrative foranstaltninger eller gennem bilaterale aftaler med andre lande;

visse lande har ved foranstaltninger, som de har truffet, eller praksis, som de har fastsat, til sidesat anvendelsen af princippet om fri og redelig konkurrence med en eller flere af Fællesskabets medlemsstater på søtransportområdet.

hvad linjefart angår, giver den FN-konvention om en kodeks for linjekonferencer, der trådte i kraft den 6. oktober 1983, visse rettigheder til rederier, som er medlemmer af en konference, der benytter en puljeordning;

tredjelande, der er kontraherende parter i, eller som har undertegnet konventionen, fortolker i stigende omfang dens bestemmelser på en sådan måde, at der i praksis sker en udvidelse af de rettigheder, disse landes rederier, både inden for linjefart og trampfart, har i henhold til konventionen, til skade for Fællesskabets rederier eller for andre OECD-landes rederier, hvad enten disse er medlemmer af en konference eller ej;

der er øget tendens til, at tredjelande begrænser adgangen til bulkfragter, hvilket er en alvorlig trussel mod de frie konkurrencevilkår, der er fremherskende inden for fragt af denne type; medlemsstaterne bekræfter, at de går ind for fri konkurrence, som er et af de væsentligste karakteristika for bulktransport af såvel tørlast som flydende last, og de er overbevist om, at indførelse af lastfordeling i denne trafik vil få alvorlige følger for alle landes handelsinteresser, idet det vil forøge transportomkostningerne i betydelig grad;

begrænsningerne i adgangen til bulkfragter vil være til skade for medlemsstaternes handelsflåder samt føre til en mærkbar forøgelse af transportomkostningerne for sådanne fragter og herigennem få alvorlige følger for Fællesskabets handelsinteresser;

Fællesskabet bør sættes i stand til at iværksætte samordnede foranstaltninger fra medlemsstaternes side, dersom konkurrencevilkårene for disses handelsflåder eller deres handelsinteresser påvirkes i negativ retning af, at fragter forbeholdes rederier fra tredjelande, eller dersom dette kræves i henhold til en international aftale;

i henhold til Rådets beslutning 77/587/EØF ⁽³⁾ skal der bl.a. indføres en konsultationsprocedure vedrørende de forskellige aspekter af den stedfundne udvikling i forbindelserne mellem medlemsstater og tredjelande på søtransportområdet;

i henhold til Rådets beslutning 83/573/EØF ⁽⁴⁾ skal medlemsstaterne bl.a. bestræbe sig på at nå til enighed om de modforanstaltninger, som de måtte træffe over for tredjelande, og Rådet kan beslutte, at medlemsstaterne i fællesskab anvender passende modforanstaltninger, som er led i deres nationale lovgivning;

det er nødvendigt at udbygge og forbedre de mekanismer, der er etableret gennem disse beslutninger, så medlemsstaterne under særlige omstændigheder kan iværksætte samordnede foranstaltninger på anmodning af en eller flere medlemsstater eller i medfør af en international aftale —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den i denne forordning foreskrevne procedure skal anvendes, når foranstaltninger truffet af et tredjeland eller dets repræsentanter indskrænker eller truer med at indskrænke den frie adgang for medlemsstaternes rederier eller for fartøjer, som er registreret i en medlemsstat i overensstemmelse med dens lovgivning, til

- linjefragter for så vidt angår fragter, der er omfattet af kodeksen, medmindre disse foranstaltninger træffes i overensstemmelse med De forenede Nationers konvention om en kodeks for linjekonferencer;
- linjefragter for så vidt angår fragter, der ikke er omfattet af kodeksen;
- bulkfragter og anden godsbefordring med trampfragter;

⁽¹⁾ EFT nr. C 255 af 15. 10. 1986, s. 169.

⁽²⁾ EFT nr. C 344 af 31. 12. 1985, s. 31.

⁽³⁾ EFT nr. L 239 af 17. 9. 1977, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 332 af 28. 11. 1983, s. 37.

- passagerbefordring;
- transport af personer eller varer eller mellem offshore-anlæg.

Denne procedure berører ikke Fællesskabets og dets medlemsstaters folkeretlige forpligtelser.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved

- »home-trader«: et rederi fra et tredjeland, der udfører søtransport mellem hjemlandet og en eller flere medlemsstater;
- »cross-trader«: et rederi fra et tredjeland, der udfører søtransport mellem et andet tredjeland og en eller flere medlemsstater.

Artikel 3

Samordnede foranstaltninger kan iværksættes efter anmodning fra en medlemsstat.

Anmodning herom skal rettes til Kommissionen, der inden fire uger fremsætter relevante henstillinger eller forslag for Rådet.

Rådet, der træffer afgørelse på grundlag af afstemningsreglerne i artikel 84, stk. 2, i traktaten, kan træffe beslutning om samordnede foranstaltninger som omhandlet i artikel 4.

Når Rådet træffer afgørelse om samordnede foranstaltninger, tager det behørigt hensyn til de berørte medlemsstaters udenrigshandelspolitiske interesser, deres havnemæssige interesser samt deres søfartspolitiske interesser.

Artikel 4

1. De samordnede foranstaltninger kan bestå i
  - a) diplomatiske henvendelser til de pågældende tredjelande, især når de af dem trufne foranstaltninger vil kunne indskrænke fartadgangen;
  - b) modforanstaltninger, der er rettet mod et eller flere rederier i de pågældende tredjelande eller mod et eller flere rederier i andre lande, som er omfattet af de foranstaltninger, de pågældende lande har truffet, hvad enten disse opererer som home-traders eller cross-traders i fællesskabsfarterne.

Disse modforanstaltninger, der kan sættes ind hver for sig eller kombineret, kan bestå i

- i) indførelse af pligt til at indhente tilladelse til at laste, transportere eller losse fragter; der kan fastsættes betingelser for eller forpligtelser i forbindelse med sådanne tilladelser;

- ii) indførelse af kvoter;
- iii) indførelse af afgifter.

2. Der skal foretages diplomatiske henvendelser, før der træffes modforanstaltninger.

Sådanne modforanstaltninger må ikke berøre de forpligtelser, der i henhold til folkeretten påhviler Det europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, de skal tage alle berørte interesser i betragtning, og de må hverken direkte eller indirekte bevirke fordrejninger i samhandelen inden for Fællesskabet.

Artikel 5

1. Når Rådet træffer beslutning om iværksættelse af en eller flere af de i artikel 4, stk. 1, litra b), omhandlede modforanstaltninger, skal det efter omstændighederne angive

- a) de forhold, der har ført til, at der skal træffes modforanstaltninger;
- b) den fart eller de havne, modforanstaltningerne skal gælde for;
- c) det tredjelandssflag eller -rederi, hvis fragtpreferencer indskrænker den frie fartadgang i det pågældende søtransportområde;
- d) det maksimale omfang (procentdel, vægt i tons, antal containere) eller den maksimale værdi af den fragt, der må lastes eller losses i medlemsstaternes havne;
- e) det højeste antal sejladser til og fra medlemsstaternes havne;
- f) beløbet eller procentsatsen og beregningsgrundlaget for de afgifter, der skal opkræves, samt disses opkrævningsform;
- g) modforanstaltningernes varighed.

2. Er der i en medlemsstats nationale lovgivning ikke hjemmel til at træffe de i stk. 1 nævnte modforanstaltninger, kan den pågældende medlemsstat indføre modforanstaltningerne i overensstemmelse med Rådets beslutning som omhandlet i artikel 3, stk. 3, med hjemmel i denne forordning.

Artikel 6

1. Har Rådet ikke inden 2 måneder vedtaget forslaget om samordnede foranstaltninger, kan medlemsstaterne, ensidigt eller i forening, indføre nationale foranstaltninger, dersom situationen gør det nødvendigt.

2. I nødstilfælde kan medlemsstaterne dog som en midlertidig forholdsregel ensidigt eller i forening træffe de nødvendige nationale foranstaltninger også inden for den i stk. 1, nævnte frist på 2 måneder.

3. Nationale foranstaltninger, der træffes i medfør af denne artikel, skal straks meddeles Kommissionen og de øvrige medlemsstater.

Artikel 7

I den periode, hvor modforanstaltningerne anvendes, skal medlemsstaterne og Kommissionen i overensstemmelse med den i beslutning 77/587/EØF foreskrevne procedure konsultere hinanden hver tredje måned eller hyppigere, dersom der er behov herfor, med henblik på at drøfte virkningerne af de indførte modforanstaltninger.

Artikel 8

Den i denne forordning foreskrevne procedure kan anvendes, når foranstaltninger truffet af et tredjeland eller en repræsentant for dette indskrænker eller vil kunne indskrænke

adgangen for rederier i et andet OECD-land, når det gensidigt er aftalt mellem dette land og Fællesskabet at anvende samordnede modforanstaltninger i tilfælde af indskrænkning af adgangen til fragter.

Et sådant land kan anmode om, at der træffes samordnede foranstaltninger, og deltage i sådanne samordnede foranstaltninger i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1986.

På Rådets vegne

G. SHAW

Formand